Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 61 581 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 juni 2010, verklaart er zich op 23 juni 2010 vluchteling.

1.2. Op 27 januari 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 28 januari 2011 naar verzoeker werd gestuurd.
Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1977 in het dorp Taskala dat gelegen is in de provincie Faryab. U bent van Tadzjiekse afkomst en bezit de soennitische geloofsovertuiging. Op jonge leeftijd verhuisde u met de familie naar Kaboel toen uw broer daar werkzaam werd. Toen uw broer werd opgepakt, verhuisde u naar Iran waar u van 1373 (1994) tot

1383 (2004) hebt geleefd. Na de bestendiging van de Karzai-regering keerde u terug naar Afghanistan en u was sindsdien woonachtig bij uw zus in het dorp Pangaram van het district Charkh in de provincie Logar. U verklaarde sinds 2004 werkzaam te zijn geweest voor Unops als chauffeur. U zou er tijdens de voorbereidingen van de verkiezingen alsook tijdens de verkiezingsperiode zelf gewerkt hebben, vooreerst een achttal maanden in Charikar en vervolgens gedurende anderhalf jaar in Kaboel. Nadien had u geen job meer en in 2006 begon u te werken als zelfstandig taxichauffeur in de regio tussen Charkh en Kabul.

In 1388 (2009) hebt u zich aangesloten bij een Afghaanse antireligieuze jongerenbeweging. Twee collega's van de jongerenbeweging werden door de autoriteiten gearresteerd en gaven onder dwang uw naam prijs. Via uw zus, die bij het openbaar ministerie werkzaam is, kwam u te weten dat uw naam was genoemd. Vervolgens besloot u Afghanistan te verlaten. Via Iran, Turkije, Italië en Frankrijk kwam u in België aan.

Op 23 juni 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Bij een eventuele terugkeer vreest u de Afghaanse autoriteiten.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een Taskara (Afghaanse identiteitskaart) en een kopie van uw rijbewijs voor. Tevens een werkbadge van Unops, een certificaat van Unops, een beëindiging van werkovereenkomst met Unops, een certificaat van de Pakistaanse ambassade, een brief van uwentwege aan de autoriteiten, een familiefoto, een cd-rom en een videocassette.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

U bent er echter niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw verklaringen op het Commissariaat-generaal doen immers ernstig twijfelen aan uw beweerde verblijf in het dorp Pangaram in het district Charkh in de provincie Logar tot uw vertrek naar Europa. Hierdoor maakt u het de asielinstanties onmogelijk een juist beeld te vormen van uw werkelijke nood aan bescherming.

U verklaarde sinds 1383 (2004) woonachtig te zijn geweest bij uw zus in het dorp Pangaram in het district Charkh van de provincie Logar (CGVS, 26-11-2010, p. 3). U was vooreerst werkzaam als chauffeur voor Unops in Kaboel en zette dit werk later op zelfstandige basis verder in de regio van Logar. Aan uw beweerde herkomst uit en verblijf in Logar kan echter geen geloof gehecht worden op basis van volgende motieven.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u, die beweerde de laatste jaren als zelfstandig chauffeur te hebben gewerkt op de lijn tussen Charkh en Kabul, een uitermate beperkte geografische kennis bezit van de regio waarin u werkzaam was. Zo bleek u niet te weten dat Puli Alam de hoofdplaats is van de provincie Logar (CGVS, 26-11-2010, p. 8). Dit is erg opmerkelijk daar het om een vorm van kennis gaat die de Afghaanse burger doorgaans bezit. Bovendien is Puli Alam tussen Kabul en Charkh gelegen en was u op dit traject werkzaam. Als u gevraagd werd om Puli Alam te situeren stelt u onbeduidend dat het in het de richting van Charkh is gelegen. Verder stelde u dat u het district Mohammed Agha diende te passeren als u van de provinciehoofdplaats van Logar kwam om naar Charkh te rijden. In werkelijkheid is Mohammed Agha echter gans in de tegengestelde richting gelegen. Ook het district Kushi lag op uw weg, zo beweerde u, maar of het district aan uw eigen district Charkh grenst kon u bevestigen noch ontkennen (CGVS, 26-11-2010, p. 8). U noemde ook Chahar Asyab als een district van Logar hoewel dit tot de provincie Kabul behoort (CGVS, 26-11-2010, p. 9).

Ook is het opmerkelijk dat u, wanneer u een beschrijving geeft van de route van Logar naar Kabul, het volgende antwoordt: "Kolankar, Chahar Asyab, Mohammad Agha, Khoshi, Puli Alam en dan Kabul" (CGVS 25-08-2010). Iemand die werkelijk deze weg heeft afgelegd, zal ongetwijfeld weten dat Puli Alam (volgens u het laatste dat u tegenkomt voor Kabul) in werkelijkheid vlakbij uw district ligt en men op weg naar Kabul pas nadien de districten Mohammad Agha en Chahar Asyab passeert. Dat u zich dermate flagrant vergist in de volgorde van de districten die men passeert indien men van Logar naar Kabul reist, draagt niet bij tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw afkomst en beroep.

U stelde verder mensen te hebben vervoerd vanuit de bazaar van Charkh naar Kaboel (CGVS, 26-11-2010, p. 7). U situeerde de bazaar echter in de richting van het dorp Dasht hoewel in werkelijkheid de bazaar in de omgekeerde richting is gelegen. U kon bovendien slechts twee dorpen noemen die tussen uw dorp en de bazaar zijn gelegen hoewel volgens de aanwezige informatie talrijke dorpen tussen beide

plaatsen te situeren vallen. Dat u deze essentiële informatie ontbeert, is erg verwonderlijk te noemen, rekening houdend met uw beroepsactiviteiten.
Ook over de omgeving waar u woonachtig zou zijn geweest, bleef u in het ongewisse. Als u gevraagd werd enkele omliggende dorpen van Pangaram op te sommen noemt u Jaudaraght, Kharwar en Dasht als dichtst bij gelegen dorpen (CGVS, 26-11-2010, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, blijken er echter heel wat andere dorpen dichter bij Pangaram gelegen te zijn dan de door u opgenoemde plaatsen. Als u met enkele dorpen wordt geconfronteerd die op wandelafstand blijken te liggen, zoals Qarya Naw en Qalai Commandan blijkt u die niet te kennen of niet te kunnen situeren. Ook van Chehelsahid, dat naast het door u genoemde Jaudaraght is gelegen, hebt u nog niet gehoord, wat erg bevreemdend is. U stelt verder dat Jaudaraght op tien minuten wandelafstand is gelegen van uw dorp. Nochtans blijkt volgens de aanwezige info de afstand tussen beide dorpen ongeveer vijf kilometer te bedragen. Enkele ogenblikken later beweert u dan weer dat Kharwar toch ver is gelegen, op ruim anderhalf uur wandelafstand, geheel tegenstrijdig met uw eerdere verklaring (CGVS, 26-11-2010, p. 8).
Overigens bent u er zich niet van bewust dat Kharwar in werkelijkheid een op zichzelf staand district is dat lang geleden van uw eigenste district Charkh werd afgesplitst. Als u met deze informatie wordt geconfronteerd, stelt u dat wat Charkh betreft er nooit een splitsing is geweest (CGVS, 26-11-2010, p. 8) Dat u hiervan niet op de hoogte bent is erg opmerkelijk te noemen. Verder verklaarde u dat Kolangar een district is van de provincie Logar wat niet correct is. In werkelijkheid is dit een regio in het district Puli Alam. Waar het district Azra was gelegen, kon u evenmin toelichten (CGVS, 26-11-2010 p. 8). Ook toen u tijdens het eerste gehoor gevraagd wordt welke districten u in Logar kent, slaagt u er slechts in drie namen op te sommen, te weten Mohammad Agha, Khushi en Kolangar (CGVS, 25-08-2010 p.8). Afgezien van bovengaande opmerking betreffende Kolangar is het hoogst merkwaardig dat u in uw antwoord op deze vraag districten als Baraki Barak en Puli Alam zou vergeten indien u werkelijk in deze regio woonachtig zou zijn geweest.
Rekening houdend met het belang van de districten in de Afghaanse samenleving is uw gebrek aan kennis hieromtrent erg opmerkelijk te noemen.
U noemde verder Kaboel, Khost, Paktya en Gardez als omliggende provincies van Logar (CGVS, 26-11-2010, p. 9). In werkelijkheid is Gardez de hoofdplaats van Paktya en geen provincie zoals u foutief beweerde. U stelde ook dat Khost aan Logar grensde, wat niet correct is. Drie andere provincies die aan Logar grenzen (Ghazni, Maidan Wardak en Nangarhar) noemde u dan weer niet, wat erg bevreemdend is.
Voorts bleek u evenmin op de hoogte van de socio-economische situatie in uw regio. U stelde dat er in de nabije omgeving geen klinieken of hospitalen te vinden waren (CGVS, 26-11-2010, p. 9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat er in Pangaram zelf wel degelijk een kliniek werd opgericht.
U bleek verder de huidige gouverneur wel te kunnen benoemen maar u beweerde nooit een andere te hebben gekend. Nochtans werd Atiqullah Ludin pas aangesteld op het einde van 2008 nadat de vorige gouverneur, Abdullah Wardak, werd vermoord. Van deze gebeurtenis bleek u niet op de hoogte te zijn, wat erg opmerkelijk is. Verder kende u wel de huidige districtchef van Charkh bij naam maar van zijn voorganger Ghulam Farooq Hamayun, die nochtans in 2009 de eerste man van het district was, had u nog nooit gehoord (CGVS, 26-11-2010, p. 12). U beweerde tijdens een eerste gehoor tevens dat er geen buitenlandse troepen in uw regio aanwezig waren en zij niet naar jullie regio komen (CGVS, 25-08-2010, p. 8). Nochtans is algemeen bekend dat de buitenlandse troepen in Logar worden aangevoerd door Tsjechië en onder andere de Amerikaanse troepen in Chark actief zijn.
Als u gevraagd werd andere veiligheidsincidenten op te noemen die zich in uw regio hebben voorgedaan verwijst u enkel en alleen naar een gebeurtenis die in Kaboel plaatsgreep (CGVS, 26-11-2010, p. 11 en CGVS, 25-08-2010). Met betrekking tot Logar kon u helemaal niets naar voren brengen, wat erg verwonderlijk is rekening houdend met de onveilige situatie aldaar.
U beweerde verder dat de laatste presidentsverkiezingen hadden plaatsgevonden na uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, 26-11-2010, p. 9). Nochtans beweerde u Afghanistan pas te hebben verlaten op 10 saur 1389 (30 april 2010), een ruime tijd na de presidentsverkiezingen, die plaatsvonden op 20 augustus 2009. Dat deze belangrijke gebeurtenis in Afghanistan u helemaal zou zijn ontgaan, is evenzeer erg vreemd te noemen. Dit doet wederom vermoeden dat uw werkelijke verblijfplaats niet overeenstemt met de provincie Logar.
U stelt gedurende een tweetal jaar voor Unops (UNAMA) te hebben gewerkt in het kader van de eerste presidentsverkiezingen van 2004 (CGVS 25-08-2010 p.4 en CGVS 26-11-2010 p.4). U stelt dat u gestopt bent met dit werk na afloop van de verkiezing en de installatie van Karzai als president. Hoogst opmerkelijk is dat u in het geheel niet weet wanneer deze verkiezingen plaatsvonden. U stelt te denken dat deze verkiezing in 1378 of 1379 plaatsvond en zegt herhaaldelijk dat u het niet meer weet maar dat alles op uw documenten staat. Nadat u enkele keren gevraagd werd of u echt niet weet

wanneer de verkiezing (waaraan u zelf maandenlang logistiek heeft bijgedragen) heeft plaatsgevonden, houdt u het op: "Kan het me niet herinneren, in 1383 teruggekeerd uit Iran, de verkiezingen waren in 1378, zou het beter niet zeggen want kan het me niet herinneren". Later zegt u te denken dat deze verkiezingen in 2007 waren (CGVS 26-11-2010 p.4-5). Dat u dermate vage en foutieve verklaringen moet afleggen over een job die u twee jaar lang heeft uitgeoefend en die uitsluitend rond deze verkiezingen draaide, is hoogst merkwaardig.

Omwille van voorgaande elementen dient te worden besloten dat u uw asielmotieven niet aannemelijk heeft gemaakt. U stelt Afghanistan te zijn ontvlucht omwille van uw activiteiten voor een anti-godsdienstige jongerenorganisatie. Aangezien ernstige twijfels moeten worden geuit bij uw bewering in deze periode in Logar/Afghanistan woonachtig te zijn geweest, moeten grote reserves worden geformuleerd bij de geloofwaardigheid van uw deze asielmotieven.

Aldus dient hieruit te worden besloten dat er aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205).

De door u voorgelegde documenten kunnen bovengenoemde appreciatie hoegenaamd niet wijzigen. Zo legde u een Taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor ter staving van uw identiteit. De Taskara zou u zijn uitgereikt in Kaboel, stelde u. Wanneer u deze Taskara hebt ontvangen, kon u echter niet bij benadering zeggen (CGVS, 26-11-2010, p. 10). Na vertaling blijkt echter dat de Taskara in 2006 zou zijn uitgereikt en dit in de provincie Faryab, wat niet overeenstemt met uw verklaringen. Verder bracht u een certificaat van een rijcursus naar voren waarop staat vermeld dat u in Kabul zou zijn geboren, wat wederom niet overeenstemt met uw verklaringen. De overige documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1 A 2) van de Conventie van Genève, van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.
Verzoeker geeft vervolgens een uitgebreide theoretische uiteenzetting over het risico op vervolging en past dit onderzoek vervolgens toe op zijn eigen asielrelaas.
Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk in Afghanistan gewoond heeft. Hij woonde in Kabul en in Logar bij zijn zus. Uit het verhoorverslag blijkt dat hij in beide plaatsen belangen had en hij meer kent van de situatie in Kabul. Hoewel hij officieel bij zijn zus woonde, bracht hij meer tijd door in Kabul. Het getuigt volgens hem van weinig goede wil dat hij niet ondervraagd is over zijn recent verblijf in Kabul.
Verzoeker meent dat de door hem neergelegde documenten aantonen dat hij wel degelijk recent in Afghanistan woonde. Zo zijn er de documenten van Unops, waarvan men gemakkelijk de echtheid had kunnen nagaan. Verzoeker wijst erop dat ingevolge de EU-richtlijn 2004/83 ook de verwerende partij een deel van de bewijslast draagt en stelt dat dat het Commissariaat-generaal zijn verklaringen had kunnen verifiëren maar dit volledig heeft nagelaten, hetgeen gezien de ernst van de verklaringen duidelijk een schending van de zorgvuldigheidsplicht is.
Verzoeker is duidelijk niet al te zeer geïnteresseerd in politiek of geografie. Bovendien werd naast de geografische kennis geen andere kennis over Afghanistan getest, ondermeer aangaande de Afghaanse kalender. Verzoeker vindt het tenslotte raar dat er niet dieper werd ingegaan op zijn concrete vrees, die gestoeld is op zijn activiteiten binnen een antireligieuze jongerenbeweging.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980, schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet en schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. De Raad stelt vast dat de asielaanvraag van verzoeker is afgewezen uitsluitend op basis van het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde herkomst uit en verblijf in Logar vanaf 2004, na zijn terugkeer uit Iran. De bestreden beslissing besluit dat: "*Omwille van voorgaande elementen dient te worden besloten dat u uw asielmotieven niet aannemelijk heeft gemaakt. U stelt Afghanistan te zijn ontvlucht omwille van uw activiteiten voor een anti-godsdienstige jongerenorganisatie. Aangezien ernstige twijfels moeten worden geuit bij uw bewering in deze periode in Logar/Afghanistan woonachtig te zijn geweest, moeten grote reserves worden geformuleerd bij de geloofwaardigheid van uw deze asielmotieven. Aldus dient hieruit te worden besloten dat er aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht."*

2.3. Verzoeker verklaarde na zijn terugkeer uit Iran enkele jaren als chauffeur te hebben gewerkt voor Unops in Charikar en Kabul. Verzoeker legt ter staving hiervan tal van documenten neer waaronder een werkbadge van Unops, een certificaat van Unops, een beëindiging van werkovereenkomst met Unops, en een certificaat van de Pakistaanse ambassade in Kabul.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal, in weerwil van deze documenten algemene conclusies getrokken heeft met betrekking tot het verblijf van verzoeker in Afghanistan in het algemeen en Logar in het bijzonder. Dit klemt des te meer nu deze documenten tal van feitelijke gegevens bevatten zoals adres, e-mail, telefoonnummer, website en een mogelijk te contacteren persoon die de ontslagbrief van verzoeker heeft ondertekend. Dankzij deze gegevens zou een eenvoudig contact volstaan hebben om uitsluitsel te geven over de daadwerkelijke tewerkstelling van verzoeker bij Unops en dus ook over zijn terugkeer uit Iran in 2004 dat tevens het determinerend motief uitmaakt op basis waarvan de asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen.
De verzoekende partij kan derhalve worden bijgetreden waar zij opwerpt dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist immers dat het bestuur zijn beslissing steunt op een correcte feitenvinding. Hiertoe moet hij alle voor de besluitvorming relevante gegevens in aanmerking nemen. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken de juiste beslissing te nemen. Nu verzoekers verblijf in Afghanistan het determinerend motief van de bestreden beslissing vormt kunnen de door verzoeker neergelegde documenten die zijn tewerkstelling bij Unops aantonen, hiervan het bewijs leveren en dit los van de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Nu de bewijswaarde van deze documenten in casu wordt verworpen zonder enig onderzoek naar hun authenticiteit omdat: "*De overige documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is*." is de beslissing niet met de nodige zorgvuldigheid genomen.

Aangezien er nooit een onderzoek werd verricht naar de authenticiteit van deze documenten dient te worden vastgesteld dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.
De bestreden beslissing dient derhalve overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 januari 2011 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. ROSIER	A. VAN ISACKER